

et Tillæg for Rejser med de gennemgaaende Hurtigtog.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) rettede det Spørgsmaal til mig, om man ikke kunde indføre Abonnementskort for de enkelte Landsdele, saaledes at man foruden Kort til Rejser mellem 2 Stationer og til Rejser mellem samtlige Stationer ogsaa fik Kort, beregnede alene paa Rejser, f. Eks. paa Sjælland, paa Fyn eller i Jylland. Efter hvad der er mig meddelt, have Statsbanerne tidligere udstedt saadanne Kort, men de bleve i saa ringe Grad benyttede, at man ikke fandt Anledning til at fortsætte dermed. Men hvis der skulde vise sig at være Trang til at genoptage Udstedelsen af saadanne Kort, antager jeg, at Lovens Bestemmelser ikke ville være til Hinder for, at dette kan ske. — Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig Beregningen af Prisen for Abonnementskort, skal jeg sige, at jeg skal lade dette Spørgsmaal undersøge, men at jeg ikke paa Forhaand har Grund til at antage, at den Beregningsmaade, det ærede Medlem foretrækker, vilde være den rigtigste. Det kan være, at ved at beregne Prisen, saaledes som han ønsker, vil det medføre en noget lavere Betaling for visse Afstande. Det vil til Gengæld medføre en højere Betaling for andre, og jeg ser ikke — jeg kan i alle Tilfælde ikke udtale noget bestemt i den Retning — at den af det ærede Medlem angivne Beregningsmaade vilde være heldigere end den nuværende. — Forskellige ærede Medlemmer have fremdraget et Spørgsmaal, som ogsaa var paa Bane i Gaar, da vi talte om Organisationsloven, nemlig i hvilket Omfang de nuværende Frirejser for Statsbanernes Personale ville blive opretholdt. Jeg kan kun gentage det, som jeg udtalte i Gaar, at dette Spørgsmaal jo er udtrykkelig henvist til at fastsættes af Lovgivningsmagten, det vil sige paa Finansloven. Der er derfor, synes det mig, ingen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at komme nærmere ind herpaa, men jeg skal gerne tilføje, at jeg antager, at den Adgang til Frirejser, som for Tiden er sikret Personalet, vil det vel blive anset for ønskeligt, i alt Fald i det væsentlige, at bevare.

Endelig er der af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) fremført nogen Kritik over den Revisionsparagraf, som er bleven indført ved Behandlingen i Landstinget. Han finder, at denne Paragraf i sin Affattelse er ganske

usædvanlig, og mener, at den hellere maatte være udeladt. Det gør mig ondt at maatte sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem i den Sag. Jeg synes, den Paragraf egentlig er ganske køn. At den indeholder en Udtalelse, der maa opfattes som Udtryk for, at Lovgivningsmagten finder det ønskeligt, at Statsbanerne give et passende Udbytte, synes der mig ikke at være noget væsentligt at indvende imod, naar man ellers er enig med selve Tanken. Hvad der er et passende Udbytte kommer jo i øvrigt an paa, hvad Lovgivningen til enhver Tid maatte skønne, saa der er ikke sagt noget med disse Ord, der binder en kommende Regering eller kan forhindre, at den kan fremsætte de Forslag, som den efter sit Standpunkt anser for derigtige. Men der er givet en Vejledning, et Fingerpeg, til den Regering, som maatte sidde 1908, om den Retning, i hvilken den nuværende Lovgivningsmagt ønsker, at de Revisionsforslag, der blive at fremsætte, skulle gaa. Det er dermed ingeniunde udelukket, at det efter Omstændighederne kan være hensigtsmæssigt at foretage visse Nedsættelser af Taksterne lige saa vel som visse Forhøjelser for at opnaa et passende Udbytte af Statsbanedriften. Det er paa ingen Maade givet, at Forhøjelser altid ville være det Middel, der maa anvendes for at faa større Udbytte. Men den Grundtanke, som her har faaet Udtryk, synes jeg er forstandig, og jeg kan ikke se rettere, end at denne Paragraf under Hensyn til den tidligere Retning i Udviklingen er endog særdeles vel begrundet. — Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets uforandrede Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1453, Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 1885 ff.)